

никое отъ тия въроизповѣдания той нѣма това значение, както за християнитѣ. Тукъ всѣка улица, всѣки камѣкъ крие спомени отъ живота и страданията на великия Назарянинъ, основателя на нашата религия.

»

Упжтихме се пешкомъ и влѣзохме презъ яфенскитѣ врата (отъ тѣхъ води пѣтьтъ за гр. Яфа). Наблизу се издига замѣкътъ на св. Давида съ високи збѣчати стени и кули, които ни пренасятъ въ неспокойнитѣ времена на сръдневѣковието. Улицитѣ на стария градъ започватъ отъ самитѣ крепостни врата. Тѣ сж тѣсни, не могатъ да се провѣтряватъ и презъ повечето отъ тѣхъ кола не може да мине. Кжщитѣ сж натрупани една до друга, безъ никакъвъ дворъ, съ равни покриви и приличатъ на каменни кутии. Преминаваме презъ една чаршийска улица, следъ това завиваме въ тѣсна уличка, по която едва има мѣсто да се мине отъ изложенитѣ за проданъ божигробски подаръци, и въ дъното на друга тѣсна уличка слизаеме нѣколко стѣпала. Стигаме четвъртитѣ малъкъ площадъ, отвсѣкжде заобиколенъ съ високи стени. Тукъ е входътъ въ храма на гроба Господенъ. Храмътъ е заобиколенъ отвсѣкжде съ безредно натрупани постройки, всѣка отъ които като че ли е гледала по-близко да се притисне до неговата снага. Тукъ е гръцкиятъ манастиръ св. Аврамъ; тукъ сж католически, коптски и арменски метоси, зданието на патриаршията и др., които сж обърнали храма въ грамаденъ замѣкъ, пълненъ съ таинствени подземия, коридори, стълби и кули, сръдъ които дори единъ опитенъ човѣкъ мжчно може да се оправи.

Всички тия постройки не даватъ възможность да си съставимъ понятие за цѣлостния външенъ видъ на храма, и за него трѣбва да сѣдимъ само по входа. Той е величественъ и красивъ. Състои се отъ две голѣми арки положени върху изящни колони съ капители. Едната е зазидана, а на другата стоятъ тежки бронзови порти.